

עין משפט
גר מצוה

[illegible]

לעזי רעז"י

בשנ"ג (בישאגו"ד). כלי
של נגר שהוחך משני
צידיו.
אשלושע"ד
[אשלושע"ד]. לנקוד.
שורציל"ש, נכות-עניים.
רטייה, מכורץ.

שיטה מקובצת

מקום שהמה יורחם שם יסל וכס אור
לשון יס חסוי שם שנמע ממנו אור
השם: **יששכר** ממנו רים
ענינו: שמע שגורל רים לשערות
שריגים להיות שרשן חבול דמעה
כי הוא דרנן גמליאל מרוב (גמליאל
דף קד): גבי נכה מנכה ויומני דקרי
רים עור המקוף את העין כי הוא
דפרקן לעליל (דף נח.) רים שנקב
ושנסקד ומפרס חורל גרל דעיניה:
מחו

א"ר יותן נקמת והנגסין היה
 קרחניו תנינא נקמת תנינא (א) וְהָיוּ
 משום מראית העין והא כל הי
 וישנשו ריסי עיניו פסול מפני
 והא כל היכא דאיכא (ב) מיהדר
 משום מראית העין אלא לאפוקי
 כשרים ולא אמרו פסול אלא
 היא דתניא ר' יהודה ואמר (ג)
 (ד) אין לו אלא גבין אחד
 שגבינן שוכבין רבי (ה) חנ
 ושתי שדראות: גמ' וגבן דאי
 אין לו גבין אין לו אלא
 מדרש אין גבן: רבי דוסא או
 בריה שיש לה שני גבין וא
 לבתהא אסור באכילה כבר נר

נוסחא ברסא ווינצינא
 וזב ס"א ליה לאשמינא
 מאו רחמנא שכיב מראית
 העין כי כון גריס מראית
 משום מראית העין
 וישנשו ריסי עיניו פסול מפני
 והא כל היכא דאיכא (ב) מיהדר
 משום מראית העין אלא לאפוקי
 כשרים ולא אמרו פסול אלא
 היא דתניא ר' יהודה ואמר (ג)
 (ד) אין לו אלא גבין אחד
 שגבינן שוכבין רבי (ה) חנ
 ושתי שדראות: גמ' וגבן דאי
 אין לו גבין אין לו אלא
 מדרש אין גבן: רבי דוסא או
 בריה שיש לה שני גבין וא
 לבתהא אסור באכילה כבר נר

מלו: (א) על עיניו הוה:
 קאמר חנני:
 ויהי הפסול ליה ר' (א) כמחזק
 ואיני יודע: (ב) שני גבין
 משום: (ג) כעומה קב
 נכנסות עלצותו ויחליתו:
 (ד) היה מחזק עד סוף
 ב"א: הכל חסר:
 כקונסותו אדחתיה:
 פירי: (א) בתמי מיתי
 ופדסתי: (ב) מיהדי שני
 שמש אוח' שן: (ג) מן: (ד) שם
 ורש' אוח' שן: (ה) מן:
 אן חסרתי שמש:

א) ותפ"י רגמ"ה כ"ן ד"ה
ותנא חשמת דמפרס דהבריתא
הוא פירוש (לחזק"י) וכ"ת מד'
הרמב"ם כפ"ח מהלכות ב"ח
מקדש הלז"ה א' ע"ט.

רבינו גרשום

באדם הכילון בו, אפסלי-
מאד מאד, ואינני אף מושם
דבעני איש שזהו בורעו
של אהרן; מאי איכא בין
איש שזהו לורעו ומשום
מריאיתו, דלמשה מריאית
העין הוי קיל מכלהו; איכא
ביניהו הבד, רכתבו מורע
אהרן הכהן ממש שזהו בורעו
של אהרן אלא לעבדהו
ושיאנו שזהו ארן ראי
לעבדהו וזיינו לאו הבא
מכלל עשה, למריאית
העין עשילי איסור עשה
ליכא; הילכין, לאכלא דגא
שמוא שזהו ראי למעלה,
לפסח, שדומה ואשו ללפת
שרח למעלה מכל עדרין;
הני, כגון, שזאקו מוסר

אמר רבא לא שנו ב' י"ט גירסא אחרת כספריס לנר גירסא
הקונטרס: **בבהמה** אסור באי"ה. מ' קונטרס
דלגא מהני ליה שמיטה מעטעס נפל משמע דאירי כשיטא לאיר
העולם ואי אפשר לומר ק' דפ' המפלט (נר ד' ד.) מוקי י'
גמלא כמנין חל אסור משמיטה לרב

מאי איכא בין מומא אהרן איכא ^א משום מחיל עבודה דכתיב שאינו שוה בזרעו של מאי איכא בין שאינו ומשום מראית העין אי ^בדמי רישיה לאכלא: ^(א) לנגדילא דאליפתא באמצע ראשו: מקלן ושראשו שקוט מלפ ^ו כדאמרי אינשי שקי שקוט ושמוט שקוט דאריך ושמוט: ובעלי דאית ביה עצם כולי עי כי פליגי דלית ביה עי שוה בזרעו לא אהרן דבישרא בעלמא הוא רבא ל"ש אל' שאין לו אבל יש לו לאחריו כ' לאחריו ואין לו לפניו ואם יש לו ה"ז בשר א שיש לו לאחריו ואין לו לאחריו בין לפניו לפניו וכו' לו אחריו

א"ר יוחנן הקרחנין והנגסין והזבלנין פסולין לפי שאינן קרחנין תנינא נגסין תנינא ^(א) והזבלנין איצטריך ליה ^(ב) ליה ^(ג) משום מראית העין והא כל היכא דאיכא משום מראית ושנשירו ריסי עיניו פסול מפני מראית העין מהו דתימא והא כל היכא דאיכא ^(ד) מיהדר ומיתנא ^(ה) ^(ו) קא הדר והו משום מראית העין אלא לאפוקי מהא דתניא דתניא המ כשרים ולא אמרו פסול אלא משום מראית העין מא ה"א דתניא ר' יהודה אומר ^(ז) הכהנים לרבותי הקרחנין; ^(ח) או אין לו אלא גבין אחד זהו גבין ^(ט) האמור בן שגבינין שוכבין רבי ^(י) חנינא בן אנטיגנוס אומר ושתי שדראות: גמ' וגבן דאין לו משמע ורמיניהו גבן אין לו גבינין או אין לו אלא גבין אחד מנין ת"ל ^(יא) מדרש או גבן; רבי דוסא אומר כו'; למימרא דחיי בריה שיש לה שני גבין ושתי שדראות ואמר רב בבהמה אסור באכילה כבר רמא ניהליה רב שמי בר אבא אלא בשדרתו עקומה: מתני' ^(יב) החרום פסול אי עיניו כאחש שתי עיניו למעלה ושתי עיניו למטה עין אחת למטה רואה את החדר ואת העלייה כאחד והוציין ושנשירו ריסי עיניו פסול מפני מראית העין ^(יג) שהוטמו שקוע חוטמו סולד חוטמו בולם חוטמו נגס ^(יד) ר' יוסי אומר אין חרום אלא הכוחל שתי עיניו כא

ספנה אסא. דלא פסיל להו אלא משום מרחץ העין וקמ"ל רבי יוחנן **הכהנים.** וערכו בני אהרן הכהנים (ויקרא א): **לברום את הקרמנים.** **ממתני'** גבינים: שורט"ל"ש: **עובדין שובין.** ששערו גבינו גדול מלמדתוס ואין הפרס חלק בין זו לזו: **וזו מדרש או גנן.** והכי קאמר ר' עקיבא: **אין מרחץ הדיו.** מי שיש לו ב' ושמאי שדרתו דפסיל (פ"א דנבילה) דנפל הוא וכמת דמי ולא מהייל ליה שמיטה: **כבר רמא ינהיל** **ממתני'** (א) **הכותל שמי עינו כחם.** שאין לו כלל חוטם בין שמי עינו מעטכו: **שמי עינו למעלה.** דמפרש בגמרא (מד.): **סכי שמש.** שאינו ששערו שצבת עינו: מפני מרחץ העין. אנשור ריסי עינו **פולס.** נקמה נקדי: **נוטף.** ארוך ומלי מלמטה משפתו: **פולס**

[illegible]

מומין אלו פרק שביעי בכורות

מאי איכא. בין הן הנפסל במום גמור לכהן הנפסל משום שאין
 שיה' צורש' של אהרן דהיינו ילדו וליפתן וכל הך: **משום מראית**
העין. י' כגון הך דקחשיב בממנ' משום מראית העין שמאוסין
 לראות כגון שנשרו ריסי עיניו ונטעלו שיניו: **עשה.** מי שאינו אה
 צורש' של אהרן עובר בעשה:

עבד דהכי משמע השוא בורע אהרן
היו כהן ועבדו שמינו שיה לא יעבדו
ולאו הכה מכלל עשה עשה: **לאכלא**.
לכסוי של ציט' (מלמעלה) שחד
המלמעלה ורובו למלטה ומצורו
בסגהרין צפ' זה בורר לו אחד
דקפ' (כח): כ' אכלא לנחש: **לגנדיא**
לרשעא. לרשע הלפת שראש רחב
והולט וכלה למטה: **באשעא ברשא**.
שראשו בולט לאחוריו כלפניו: **למקבא**.
לקרדוס שערפו עגול וקצר ברוח:
שקטו **למפניו**. שראשו משופע
לפניו כאלכסון כעין כלי של גג
שקורין בשגור': **מאחוריו**. שגובה
ראשו חסר י' מאחוריו: **סקיל פיסא**.

שנראה כמי שטיטן ממנו חמשה
דמסין מפיצה. שנראה מוטל בן
כפשו ודומה כמו שנראה שטיט
אשלישישירי: קרקורא. חמשה: לא
שנו אלף שאין לו. שטיטה של שער
מקפת מאוזן לאזן לאחוריו ויש לו
לפניו: אבל יש לו לאחוריו ונעניו
כשר וכל שכן שיש לו לאחוריו ואין לו
לפניו. דטיפי היו ניו בשם לו לאחוריו
ולא לפניו וזאתה מכמסין לו סביב לו
הרשם ונחמשה היר קרח: ואיכא
דמסין לה אסיפא. דמסין לא שנו
דיש לו כשר אלף שיש לו לאחוריו
שיטה מקפת מאוזן לאזן ולא לפניו אבל
יש לו נמי לפניו פסול וכיש שאין לו
כלל: וכלבנין. שעיניהם זכות וחולנות
מים: ננסין מינה. במתנין: [מהן] הקפת
והיטות ופסולות. ונחמשה: אפסורא

[illegible]

להלכתא בתנתינא דפסלל לכו משום דלין שוין כורעו של אהרן:
בשרים לעבודה. על פסוק זה מלאכה בחבורה כהנים ויקרא פירקין:
ומוטלין על שוין פניו: **גמ'** גבינוס הרבה. ששני גבות עיניו
שוין והו' אר' גבן האמור בחבורה (ויקרא כא). ור' דאס פליג עליה ולא
חינה אר' אטיגט: אינו וולד. וזאת טעמה לרש"י: **אסור** בחבורה
במסכת נדה [דנ]. **שמי אס.** חכם גדול מותר [א] אינו יודע למדן
[ב] ומימיז כנגדין וסדראות הרבה ובי קאמינה אלא כשני גבין ממש:
בשהוא כוחל עיניו במחבול יכול למשך המחבול מעין לעין ואין החוטם
יכול להסתכל כנגד החמה: וגדן וליין. מפרש בגמ' [סא]: **רישי עיניו.**
גמ' שדו. למעלה בין עיניו: **סולד.** רטייה שקאר באורכו:
יותר מדלי אחרת (א) אע"פ שאינו משוקע כל כך אר' חרום:
דחזין

קאק הדר וחגי למסד דלא אמרין חזא חזא וזויה לכולהו, ומאי קמ"ר יוחנן: אלא ק' ארבעה עשרה. והקריבו בני ארמא: הכינתם לרבות את הקריחין: אין להם בנין. ובתנא דרבותא חזיתיה על ענין: באי יהוה יתיר בארבעה עשרה חזיתיה דאמר ויהוה מרשד ואי

מסורת הש"ס

[illegible]

מורה אור השלם

1. אַך אַל תִּסְתַּיֵּם לֹא יָבֹא
וְאֵל הַחֲזוֹנִת לֹא יֵשֶׁע בִּזְמַנָּה
אֲנִי וְהָיָה לִי חֲזוֹן
כִּי אֲנִי הִי מִקְדָּשִׁי:
יִקְרָא כֵּן כֵּן
2. וְעָרְכוּ בְנֵי אֶהְרֹן
הַכֹּהֲנִים: וְהָיָה נִתְחַשֵּׁם אֶת
הָדָאשׁ וְהָיָה הַקִּדְדֵר עַל
הַתְּעִיִם אִשֶּׁר עַל הָאֵשׁ
אִשֶּׁר עַל הַמִּזְבֵּחַ:
יִקְרָא א ה
3. אֲנִי וְגַב אֶת אֶת הַחֲלָל
בְּעֵזְרָא אֶת תְּרֵב אֶת לִפְתָּא
מִדְּרוֹת אִשְׁרָן יִקְרָא כֵּן כֵּן
4. כִּי לֹא אִשֶּׁשׁ אִשֶּׁר בִּזְמַנָּה
אֲנִי וְהָיָה לִי חֲזוֹן
אֲנִי וְהָיָה לִי חֲזוֹן
אֲנִי וְהָיָה לִי חֲזוֹן:
יִקְרָא כֵּן כֵּן

הגהות הב"ח

(ח) גמ' דדמי רישא
לבלגלייזא דליסחא: (ג) שם
דאיכא מיהדר ומיתנא ושיטנא
כג"ל ותיבות קא דרד ודמי
נמחק: (ג) שם כחשנא אין לו
נביעין אין כג"ל ותיבת או
נמחק: (ד) שם רבי דוסא
פומר כל שטביציו שוכנין ר'
פארגא בן אשטיינטס פומר מ'
שיש: (ה) רש"י ד"ה הפלגתה
מי מדליא ודמי אלא שפ"ס:

מוסף רש"י

[illegible]

יבינו גרשום (המשך)

קמ"ל משום דשאנו שוה
בזרעו של אהרן: ואמאי
מספקא לן דמשום מראית
העין: מהו דתימא תנא
תרא. משום מראית העין
וה"ה לכולהו להכי קמ"ל
ר' יוחנן דמשום דאינו שוה
הוא: והכי מצו למימר תני
תרא וה"ה לכולהו והא
כל חזקא דאיכא למיחידר
מיתנא משום מראית העין

ללא פסוקי מהאי תנא כר:
ינים: כל שנבינו שובבין.
אמור בתורה כלומר רמא
שדרות. והיינו דקאמר ר'
סולר. שנכוץ ראש חוטמו
מים כלומר דרבנן סברי